USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **M. S.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2016, č. j. MV-99480-5/SO-2016, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2018, č. j. 6 A 229/2016 - 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **6 000 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 24. 5. 2018, č. j. 6 A 229/2016 – 38 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v návětí označenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána. Dospěl přitom k závěru, že stěžovatel podal kasační stížnost předčasně.

[3] Ve spise městského soudu je založena plná moc udělená Mgr. Petru Václavkovi, který byl zástupcem stěžovatele v řízení o žalobě. V této listině zároveň zmocněný zástupce udělil substituční plnou moc Mgr. et Mgr. Marku Čechovskému. Městský soud však napadený rozsudek nedoručil zmocněnému advokátovi, Mgr. Petru Václavkovi, ale zaslal jej do datové schránky advokáta Mgr. et Mgr. Marka Čechovského. Ten následně podal kasační stížnost, v níž se označil za zástupce stěžovatele. Nejvyšší správní soud proto

přípisem ze dne 28. 6. 2018, č. j. 6 As 195/2018 – 22, vyzval Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, aby sdělil, zda je zástupcem stěžovatele (to znamená, že stěžovatel si jej zvolil později a zastoupení Mgr. Petrem Václavkem již nadále netrvá) a v takovém případě soudu předložil udělenou plnou moc, či zda jedná na základě substituční plné moci, kterou mu udělil Mgr. Petr Václavek. Na tuto výzvu reagoval Mgr. Petr Václavek, který uvedl, že je stále zástupcem stěžovatele a Mgr. et Mgr. Čechovský podal a doplnil kasační stížnost na základě substituční plné moci, kterou zároveň přiložil (přiložená plná moc se shoduje s tou, která je založena ve spise městského soudu).

[4] Rozsudek krajského (zde městského) soudu lze napadnout kasační stížností ve lhůtě do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí [§ 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Z ustanovení § 102 s. ř. s. dále vyplývá, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti *pravomocnému* rozhodnutí krajského soudu; právní moc rozsudku je přitom spojena s jeho doručením (§ 54 odst. 5 s. ř. s.). Ustanovení o lhůtě k podání kasační stížnosti přitom nelze interpretovat jen jako stanovení nejzazšího okamžiku, kdy může být kasační stížnost podána; ostatně ve vztahu k tzv. opomenutým osobám zúčastněným na řízení zákon výslovně stanoví, že lhůta začíná běžet *ode dne* doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy počíná stěžovateli běžet až po doručení napadeného rozsudku krajského (zde městského) soudu.

[5] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48 (publ. pod č. 281/2004 Sb. NSS), konstatoval, že *„[v]yužije-li advokát svého oprávnění dle § 26 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, dát se zastoupit jiným advokátem, stává se tento advokát (substitut) zástupcem advokáta, nikoliv zástupcem účastníka řízení. Doručí-li krajský soud usnesení, kterým se řízení končí, substitutovi advokáta, jde o neúčinné doručení (§ 42 odst. 2, § 54 odst. 5 a § 55 odst. 4 s. ř. s.)“*. Zároveň dospěl k závěru, že proti usnesení krajského soudu ve správním soudnictví, jež pro nedoručení nenabylo právní moci, nelze brojit kasační stížností, resp. že je předčasná, a musí být proto odmítnuta (předtím usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2003, č. j. 7 As 8/2003 - 41). V citovaném usnesení tento důsledek rozšířený senát spojoval právě s důsledkem doručení spočívajícím v nabytí právní moci (výslovně přitom odkazoval na § 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

[6] Nejvyšší správní soud proto v této věci nepovažoval za nutné řídit se právním názorem vyplývajícím z nedávného usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č. j. 3 Ads 47/2017 - 21, který závěr o předčasnosti kasační stížnosti – oproti citovanému usnesení rozšířeného senátu – vztáhl naopak k okamžiku vázanosti soudu jeho vlastním usnesením, tj. doručením, byť se stejným výsledkem, neboť u usnesení okamžik právní moci pro stěžovatele a závaznost rozhodnutí pro soud spadají v jedno. Proto i zmíněným usnesením byla kasační stížnost podaná proti dosud nedoručenému usnesení krajského soudu odmítnuta jako předčasná. Pokud by z tohoto usnesení mělo cokoli vyplývat ve vztahu k rozsudkům, je zřejmé, že by to byl právní názor vyslovený tzv. *obiter*, tj. nad rámec nutného.

[7] Nejvyšší správní soud si je vědom, že v některých věcech připustil zhojení vady předčasnosti kasační stížnosti a předčasně podanou kasační stížnost neodmítl, nicméně tak učinil, aby stěžovatelům neodepřel přístup k soudu, neboť v období mezi podáním kasačních stížností a rozhodnutím Nejvyššího správního soudu již byla dříve vadně

doručená rozhodnutí krajských soudů doručena řádně a stěžovatelům v důsledku toho uplynula propadná lhůta pro podání kasačních stížností (viz např. rozsudky ze dne 7. 12. 2005, č. j. 3 Azs 421/2004 - 86, ze dne 20. 2. 2009, č. j. 7 Azs 8/2009 - 95, ze dne 23. 10. 2009, č. j. 8 Afs 61/2009 - 136, a ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011 – 78). Stěžovateli však odepření přístupu k soudu nehrozí, neboť městský soud dosud napadený rozsudek jeho zástupci nedoručil, když i dle záhlaví napadeného rozsudku má městský soud zjevně za to, že zástupcem stěžovatele je Mgr. et Mgr. Marek Čechovský. Městský soud tak bude muset opravit záhlaví napadeného rozsudku a doručit jej zástupci stěžovatele, kterým je Mgr. Petr Václavek. Stěžovatel pak bude mít nezkrácenou možnost napadnout tento rozsudek kasační stížností, až mu bude řádně doručen prostřednictvím zvoleného advokáta.

[8] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) aplikovaného na základě § 120 s. ř. s. odmítl jako předčasnou.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, rozhodl Nejvyšší správní soud zároveň o vrácení již zaplaceného soudního poplatku ve výši 6 000 Kč stěžovateli (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2018

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu